

[Dyremose]

være afgørende for, hvordan vi stiller os ved lovforslagets tredje behandling.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg vil gerne benytte lejligheden til først og fremmest at sige, at udvalgsbehandlingen vedrørende disse to lovforslag, nr. L 116 og L 117, er foregået på en god, forsvarlig og saglig måde. Vi har fået en meget fin service fra ministeriets embedsmænd, vi har fået meget fine svar. Det er faktisk helt overmåde godt, som vi er blevet betjent af ministeriet på dette område.

Når jeg siger det, er det, fordi vi nu her på det sidste får en anden sag smidt i hovedet, hvad vi i allerhøjeste grad har anledning til at være utilfredse med. Men jeg mener, at vi vedrørende nr. L 116 er blevet loyalt og godt betjent af ministeriets embedsmænd, og at det er saglige svar, vi har fået; det er vi meget tilfredse med.

Derfor vil vi ikke påberåbe os, at man ikke er i stand til at tage stilling til lovforslaget efter den udvalgsbehandling, der har været, og efter den måde, der er besvaret spørgsmål på; det har været i sin fulde orden.

Når vi ikke kan tilslutte os det, er det, fordi vi mener, der skal være ensartethed i erhvervslivet, når man lovgiver. Det er således, at der jo ikke har været mulighed for at tage andelselskaber med; der har heller ikke været mulighed for at pålægge det offentlige område det, som man nu pålægger erhvervslivet. Det, at man ikke får alle typer virksomheder med, det, at man ikke pålægger det offentlige at udføre gennemsigtige regnskaber, når man gør det over for erhvervslivet, medfører, at vi ikke kan stemme ja til lovforslaget ved tredje behandling.

Men der er en ting, jeg gerne vil takke den socialdemokratiske ordfører for, og som jeg vil bede forligspartierne lægge meget nøje mærke til. Den socialdemokratiske ordfører sagde, at de ændringsforslag, der er stillet af venstre, konservative og fremskridtspartiet, vil åbne mulighed for, at alle direktivets lempelsesmuligheder kan udnyttes. Jeg synes, det er værd at gøre opmærksom på over for centrum-demokraterne og over for kristeligt folkeparti, at de ændringsforslag, der her er stillet af venstre, konservative og os, er EF-medholdelige; det er kun, hvad der kan lade sig gøre i henhold til det direktiv, det skal forsø-

ge at imødekomme. Jeg er meget tilfreds med, at den socialdemokratiske ordfører var så fair at sige, at disse ændringsforslag ikke er usaglige, at det ikke er noget, som ikke kan lade sig gøre, og det betyder, at hvis kristeligt folkeparti, centrum-demokraterne og de radikale vil hævde, at de er erhvervsvenlige, at de vil gøre alt muligt for erhvervslivet, og at det er derfor, man er gået med i dette seneste forlig, bliver man nødt til at stemme for de ændringsforslag, vi her har stillet.

Til SF har jeg kun en enkelt bemærkning: jeg synes, det er ret fantastisk, at SF, der altid skælder ud over EF og plejer at stemme imod alt, hvad der kommer fra EF, nu vil benytte et EF-direktiv som springbræt til et angreb på virksomhederne. Det, SF foreslår, er jo at skærpe et EF-direktiv. Hvorfor i alverdens riger og lande forsøger SF i det hele taget at lave om på, hvad der bliver pålagt os, eller hvad vi skal i henhold til et EF-direktiv? Det fortæller noget om, hvad SF i virkeligheden er for et parti. SF er et parti, der vil benytte alle muligheder for at genere dansk erhvervsliv, for at få flest muligt arbejdspladser nedlagt. Det er ikke en konsekvent og ærlig holdning over for EF, SF har. Når hensigten er at skærpe vilkårene for erhvervslivet, er man ligeglad med, hvilke midler man bruger.

Med hensyn til ændringsforslagene mener jeg faktisk, at et af de vigtigste er det om 1 års udskydelse af ikrafttrædelsen. De andre ændringsforslag, der er stillet af venstre og konservative, og som vi har tiltrådt, er også vigtige, men vi mener faktisk, at man skal have bedre tid til at vænne sig til dette ude i erhvervslivet. Vi mener, at man ligesom skal have tid til at finde ud af, at der skal ske nogle brud på traditionerne.

Vi vil fuldt ud erkende, at de aller-allerfleste virksomheder er parate gennem deres revisorfirmaer. Men hvorfor forhaste sig på dette område? Hvorfor skal det absolut gå så stærkt, at de skal have det hele smidt i hovedet allerede nu?

Når ministeren nu ellers har været saglig og har hævdet, at dette ikke var en politisk sag, men en rent saglig sag, en ændring af erhvervslivets forhold, som vi skulle være enige om alle sammen, hvorfor kunne ministeren så ikke også imødekomme os og sige, at det var noget, erhvervslivet godt måtte få lidt længere tid til at vænne sig til?